

PROŠBA ZA SVATOŘEČENÍ BLAHOŠLAVENÉ ANEŽKY
/Václav Renč - výňatky/

...

A hle, zde list, kde ruka stane
/jak málo takových je v knize/
u tváře rouškou lemované,
v chudičkové říze.
Z prohlubně časů do dneška
zdvižená lampa: Anežka.

Anežka z rodu Přemyslova,
sestřička chudých, sestra králů,
jde, křížem buší beze slova
o mrtvou skálu:
Vy sami v sebe zazdění,
povstávejte v tomto znamení!

...

Ó sestro naše z rodu Slova,
kam skryla ses i s nadějí?
Polnice lidu Přemyslova,
proč hlas tvůj němý?
Mlčíme těžko, přetěžko.
Mluv, promluv, kněžno Anežko!

...

Pro hrstku věrných na kolenou
zkrat usouzenou lhůtu času!
Jen s Tebou v Církvi oslavenou
zas dojdeme hlasu,
jejž ztratili jsme beze stop,
tak, jak Tvůj hrob. Tak, jak Tvůj hrob.
Smršť, která prostupuje námi,
spíše zvolna sartelná než prudká,
nás úpěnlivě nad vřevami
poklekat nutká.
Tak kéž nás najdeš v prosbě té:
Být lidem Krále - Dítěte!

K A L E N D Á R I U M

2. bl. Anežky České, panny
4. sv. Kazimíra

6. 3. neděle postní

7. sv. Perpetuy a Felicity, mučednic
8. sv. Jana z Boha, řeholníka
9. sv. Františky Římské, řeholnice
10. sv. Jana Ogilvie, kněze a mučedníka

13. 4. neděle postní

15. sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
17. sv. Patrika, biskupa
18. sv. Cyrila Jeruzalámského, biskupa a učitele církve

19. slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie20. 5. neděle postní22. slavnost Zvěstování Páně - svátek Mariánského roku27. Květná /Pašijová/ neděle - začíná Svätý týden

31. Zelený čtvrtek

P O V Í D K A N A B Ř E Z E N

bude trochu jiná, než na jaké jsme si na stránkách Rybky zvykli. Tentokrát si přečteme /trochu upravený/ úryvek ze středověké Legendy o blahoslavené Anežce České, která byla napsána latinsky někdy mezi r. 1319 a 1322. Slovo legenda je odvozeno od latinského slovesa legere, číst. Označuje se tak vyprávění o životě svatých, které má za základ skutečné události. Zpracování však je volné, to znamená, že nezobrazuje do všech podrobností historickou skutečnost. Legendy tedy vznikly z lidové zbožnosti, mají však pravdivé jádro.

O horoucí lásce Anežčině k utrpení a ke kříži Kristovu

Utrpení a kříž Páně milovala Anežka, věrná služebnice jeho, přehoroucně a nejeden pátek, zabrána do úvah o jeho ukřižování, až do třetí hodiny odpolední trvala na svých modlitbách spojená se zermoučenou Matkou Ježíšovou pod křížem, oči zalité slzami, když se před jejími duševním zrakem znovu odehrávala Spasitelova obět a bolestná smrt. Co živa byla, nikdy nepřestala mít ve zvláštní úctě Kristův drahocenný kříž a s myšlenkou na něj radostně snášela všechna utrpení, která na ni samu doléhala. Kristův kříž, to byl důvod její chlouby, to bylo schodiště, po němž stoupala k Bohu, v něm nacházela odpočinutí unavené duši. Tímto podivuhodným znamením i nemocné uzdravovala a zlé duchy zapuzovala. Zde jeden příběh, jak kříž Páně prostřednictvím služebnice Boží panny Anežky zdraví těžce nemocné navrátí.

V Praze před vraty kláštera, v němž Anežka se svými sestrami žila, bydlila jakási urozená paní jménem Zofie, choť rytíře, který se nazýval Konrád. Stalo se psk té paní, že ješnou po porodu tak zeslábla, že po řadu dní nemohla ani jídlo ani nápoj přijímat a podobala se spíše člověku mrtvému než žijícímu. A tu jednoho dne jakoby z vnutnutí řekle: "Ó káž by mi moje paní Anežka dala sníst jedno jablko ze své ruky!" /Byla totiž dlouhý čas ctitelkou panny Kristovy./ Tu její manžel Konrád s velkou důvěrou, že by manželka jeho vskutku mohla pro zásluhy dobrotivé panny dojít kýženého zdraví, pospíšil k služebnici Boží a prosil ji se slzami v očích, aby se přimluvila u Boha za jeho choť a poslala jí jedno jablko, aby se paní Zofie uzdravila. A tu

Anežka, vždy milosrdná k zarmouceným a nemocným, pospíšila do zahrady klášterní. Když však ani ona ani sestry, které ji následovaly, nespas- trily na stromě, k němuž přistoupily, žádných jablek, učinila proti tomu stromu znamení svatého kříže, vzývajíce při tom Nejsvětější Troji- ci, a hle, na stromě se ukázala tři jablka, visící spolu na jedné vě- tévce. I utrhla je blažená panna Anežka a poslala je paní Zofii se vzkazem: "Tato jablka, která ti Bůh zázračně daroval, bez bázně sněz, poněvadž skrze ně dostane se ti z moci Boží netoliko zdraví těla, ale i zdraví duše." I vrátil se pan Konrád s radostí domů a vzýváje jméno Kristovo, jablka manželce své podal. Ta pak, posílená vírou, tak dych- tivě je ihned počala jísti, jako by nikdy nebyla bývala nemocná. A tak se stalo, že mocí svatého kříže a pro zásluhy Anežčiny nabyla zase dřívějšího zdraví, a když jí po nějském čase zemřel manžel, pro mnoho chudých tolik dobrého vykonala, že tím i hojnějšího zdraví duše naby- la, jak jí předpověděls služebnice Boží Anežka.

+ + + + +

Blenoslavená Anežka Česká, dcera českého krále Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Konstancie, se narodila v r. 1205 v Praze. Tři- krát měla být provdána, ale pokaždé z toho sešlo. Podle tehdejšího zvyku byla už jako tříletá zasnoubena polskému vévodovi Boleslavovi a odvezena na výchovu do kláštera v Třebnici. Její snoubenec však ne- nadále zemřel a Anežka byla převezena do Doksan. O její ruku pak požá- dal Jindřich, syn německého císaře Fridricha II. Král Přemysl Otakar vypravil dceru na dvůr rakouského vévody Leopolda na výchovu. Ale vé- vođa nabídl Jindřichovi svou vlastní dceru, což českého krále urazilo a vzal Anežku zpět do Čech. Také ovdovělý Fridrich II., německý císař, se r. 1231 ucházel o její ruku. Anežka však už tehdy byla rozhodnutá zasvětit svůj život Bohu a požádala o pomoc papeže, který docílil toho, že Fridrich od snatku upustil.

Anežka postavila v Praze Na Františku špitál pro chudé a založila špitální bratrstvo, z něhož se později stal řád křižovníků s červenou hvězdou. S pomocí svého bratra Václava I. založila v Praze první kláš- ter františkánů a klášter klarisek, do kterého 11. listopadu 1234 sa- ma vstoupila a stala se jeho předstevnou. Byla současnici sv. Kláry a dostala od ní i od tehdejšího papeže Řehoře IX. několik listů.

Čtyřicet let žila v klášteře, sloužila chudým, ošetřovala nemocné a byla i moudrou rádčyní členům královské rodiny /v r. 1249 zprostřed- kovala usmíření krále Václava I. s jeho synem Přemyslem Otakarem II./.

Zemřela ve věku 77 let 2. března 1282, za blahoslavenou byla pro- hlášena v r. 1374.

Bože, tvá služebnice Anežka šla za tvým voláním,
zřekla se bohatství a zamilovala si cizdobu,
následovala tvého ukřižovaného Syna a došla
do nebeské radosti; na její přímluvu veď i nás,
abychom nelpěli na věcech pomíjejících
a dosáhli slávy věčné.

+ + + + +

ROK PANNY MARIE

PANNA MARIA POD KŘÍŽEM

U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky,
Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil
matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce:
"Ženo, hle, tvůj syn!" Potom řekl tomu učedníkovi: "Hle,
tvá matka!" V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.
/Jn 19,25-27/

Dej, ať ráda duše strádá,
s Kristem snášet muka žádá
denně, pokud budu žít;
vedle kříže s tebou státi,
spolu s tebou věrně lkáti,
syna tvého usmířiti!

Ať mě každý bol s ním sblíží,
ať mám lásku k jeho kříži,
svatou krví opojen!
Abych nebyl vydán ohni,
přimluvami Pána pohni,
chren mě, Panno, v soudný den!

Panno panen, jasná Paní,
dej mi ve svém slitování
druhem tvého žalu být;
v každé době blízky tobě
ať smrt Páně nesu v sobě,
z jeho ran ať umím žít.

Až se budu odtud bráti,
Kriste, rač mi s matkou dáti
v nebi pařmu vítězství;
s když toto tělo skoná,
dej, ať duše bezúhonná
v rajske slávě tvé se skví!

Amen.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

• /7. část/ •

Dnes si máme říci něco o zadostiučinění, častěji nazývaném pokání. K čemu vlastně je?

Když někomu způsobí nějakou škodu, nestačí, když za ní jen půjdu a budu ho prosit, aby mi odpustil. Musím se snažit způsobenou škodu nějak napravit, např. sesbírat rozsypané pastelky, vyprat ušpiněný kapesník, odnést rozbitý předmět do opravy nebo ze svých peněz koupit nový květináč a rostlinu z rozbitého přesadit. Často se však stane, že věc nemůžeme uvést do původního stavu nebo nahradit novou /rozbitá starožitná váza/; tehdy se snažíme to tomu člověku vynahrádit jiným způsobem - koupíme třeba květiny nebo vykonáme nějakou práci, kterou bychom jinak nedělali, abychom dokázali, že naše omluva nejsou jen prázdná slova. Často je tato náhrada mnohem menší než způsobená škoda, ale důležitá zde je především naše dobrá vůle a upřímná snaha.

Něco podobného je zadostiučinění jako součást svátosti smíření. Jednak jsme povinni nahradit způsobenou škodu lidem, i když nám to kněz výslovně neřekne - předpokládá totiž, že to je pro nás samozřejmé. Na druhé straně však ještě máme i jistý "dluh" vůči Bohu, protože i vůči němu jsme se provinili. Pán Ježíš přece řekl jasně: "Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili" /Mt 25,40/. Vedle toho jsou i věci, které jsou jen mezi Bohem a mnou, např. odbytá modlitba, nepozornost při mši svaté, vědomé nevyužití příležitosti k dobrému skutku apod. Za to všechno bychom Bohu měli poskytnout nějakou náhradu - ne proto, že by to Bůh potřeboval, ale proto, že to potřebujeme my. Stále potřebujeme zdokonalovat svou kázeň - pokud to neděláme, škodíme zase jen sami sobě. Určitě už jste se setkali s dítětem, kterému rodiče všechno promíjejí, všechno dělají za něj, a víte, jak je těžké s ním vyjít. /Je třeba rozlišovat slova promíjet a odpouštět!/
Kněz nám tedy uloží zadostiučinění neboli pokání. Většinou to je nějaká modlitba nebo určitý dobrý skutek, ale může mít i jinou podobu. Důležité není ani tak to, jak je uložené pokání "velké", vždyť ani "velikost" hříchu člověk nedokáže změřit; mnohem důležitější je naše směřlení, když zadostiučinění konáme. A Bůh nejlépe vidí do našeho srdce.

Ještě si řekněme, že má-li být svátost smíření platná, jsme povinni pokání vykonat co nejdříve, rozhodně však do příští svaté zpovědi. Co nejdříve proto, abychom nezapomněli a také, abychom dokázali svou upřímnou snahu. /Pokud jsme uložené pokání nemonli vykonat, musíme to knězi při následující svaté zpovědi říci.

/Pokračování/

Náš Otec kardinál nás všechny zve na celonárodní pouť k počtě bla-
hoslavené Anežky konanou v neděli 6. března. V 9.15 hodin bude v ka-
tedrále sv. Víta na Pražské hradě sloužena pontifikální mše sv. /to
důležité, že tuto mši sv. bude sloužit Otec kardinál/. Bylo by krásné
kdybychom se této slavné mše sv. zúčastnili v co největším počtu a tak
ukázali, že patříme do velké rodiny Církve. Odpoledne ve 14 hod. bude
v kostele sv. Kašpára na Starém Městě nedaleko Anežského kláštera pro-
vedeno oratorium o blahoslavené Anežce.

A H O J I